

อีกทางเลือกของคุณผู้ชายที่เป็นหมัน แต่อยากมีลูก

ศูนย์ : ศูนย์เทคโนโลยีเพื่อการมีบุตร

บทความโดยแพทย์ : นพ. อองอาจ บวรสกุลวงศ์

ในอดีตฝ่ายชายที่เป็นหมันหรือทำหมันแล้วย่อมไม่สามารถมีบุตรได้ เนื่องจากไม่พบตัวอสุจิในน้ำเชื้อที่หลังออกมาทางออกคือต้องไขอสุจิจากน้ำเชื้อของผู้บริจาคเท่านั้นจึงจะสามารถมีบุตรได้ แต่ในปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีและวิวัฒนาการที่ล้ำสมัยยิ่งขึ้น สามารถช่วยให้ฝ่ายชายที่ประสบปัญหาภาวะมีบุตรยากเหล่านี้ สามารถมีบุตรของตนเองได้ ด้วย “การเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะโดยตรง” แล้วสกัดคัดแยกตัวอสุจิออกมาผสมกับไข่ซึ่งทำได้ในกระบวนการอีกชื่อ (ICSI) นั่นเอง

หัตถการการเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะโดยตรงเป็นอย่างไร?

การเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะ เป็นวิธีการเก็บอสุจิโดยผ่านการดูดจากเนื้อลูกอัณฑะมาโดยตรง ซึ่งอัณฑะเป็นแหล่งผลิตตัวอสุจิตั้งต้น เพื่อช่วยเหลือทางดานฝ่ายชายที่มีปัญหาเรื่องของน้ำเชื้อไม่มีตัวอสุจิ เป็นหมัน หรือมีท่อนำอสุจิอุดตันทำให้ไม่มีตัวอสุจิออกมาในน้ำหลัง มีการผลิตอสุจิที่น้อยมาก หรือมีคุณภาพต่ำมาก จนไม่สามารถมีบุตรได้

ขั้นตอนในการเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะ

การเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะ หรือส่วนอื่นๆ ในท่อทางเดินของอสุจิมีหลายวิธี โดยแพทย์จะเป็นผู้วินิจฉัยเลือกประเภทของการผ่าตัดจากสาเหตุของการไม่มีเชื้ออสุจิ ดังนี้

1. TESA (Testicular Sperm Aspiration) คือ การใช้เข็มขนาดเล็ก ดูดเนื้อลูกอัณฑะออกมา นำเนื้อที่ได้ไปสกัดเอาเฉพาะตัวอสุจิ ออกมาผสมกับไข่ด้วยวิธีการอิกซี่ (ICSI) เป็นวิธีที่ไม่มีบาดแผลที่ลูกอัณฑะ
2. TESE (Testicular Sperm Extraction) คือ ด้วยการผ่าตัดที่ใช้ใบมีดขนาดเล็กไม่เกิน 5 ม.ม. ทำการเปิดแผลแล้วนำเอาเนื้ออัณฑะออกมาเป็นชิ้นเล็กๆ เพื่อนำไปสกัดเอาเฉพาะตัวอสุจิ โดยวิธีนี้จะในกรณีที่ไข่เข็มขนาดเล็กดูดแล้วปริมาณเนื้อที่ได้มีน้อยเกินไป ไม่เพียงพอต่อการสกัด หรือดูดไม่ได้เลย
3. PESA (Percutaneous Epididymal Sperm Aspiration) คือ การใช้เข็มแทงผ่านผิวหนังบริเวณอัณฑะเข้าไปในท่อพักน้ำเชื้อ แล้วดูดน้ำอสุจิออกมา
4. MESA (Microsurgical Epididymal Sperm Aspiration) คือ การผ่าตัดเข้าไปหาท่อพักน้ำเชื้อส่วน หลอดเก็บอสุจิ (epididymis) แล้วจึงใช้เข็มแทงเข้าไป และดูดตัวอสุจิออกมา

ทำไมต้องเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะ

โดยสาเหตุที่ต้องเก็บอสุจิจากลูกอัณฑะนั้น เพราะฝ่ายชายมีปัญหาเรื่องของน้ำเชื้อไม่มีตัวอสุจิ โดยแบ่งเป็นสาเหตุหลักๆ ได้แก่

1. สาเหตุจากการที่ต่อมไทม์มอง ไม่สามารถที่จะผลิตฮอร์โมนมากระตุ้นที่ลูกอัณฑะได้ ทำให้ลูกอัณฑะไม่สามารถผลิตอสุจิได้
2. เกิดจากลูกอัณฑะไม่สามารถสร้างตัวอสุจิได้เองตามธรรมชาติ มีการเสื่อมก่อนเวลาอันควร หรือมีการติดเชื้อค้างทูลงลูกอัณฑะและลูกอัณฑะบวมอักเสบ โดยเชื้อค้างทูลนี้จะทำลายกระบวนการสร้างอสุจิตั้งแต่วัยเด็ก
3. น้ำอสุจิไม่สามารถผ่านท่อนำเลี้ยงออกมาได้ เกิดจากท่อนำเดินของเชื้ออสุจิมีลักษณะตีบหรือตัน
4. น้ำเชื้อผิดปกติ มักเกิดจากส่วนประกอบความเป็นกรดต่างของน้ำเชื้อมีความผิดปกติ อาการเหล่านี้จะส่งผลให้การเคลื่อนไหวของเชื้ออสุจิไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ข้ำ อ่อนแอและตายง่าย และ
5. การหลั่งน้ำเชื้อที่น้อยเกินไป เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดภาวะมีบุตรยากได้ อาจเกิดจากปัญหาระบบสืบพันธุ์ผิดปกติทำให้น้ำเชื้อหลังออกมาน้อย เกิดจากภาวะโรคไฮโปคอนดริเอซิส (

Hypochondriasis) หรือภาวะการหย่อนสมรรถภาพทางเพศ

การปฏิบัติตัวหลังการเก็บอสุจิจากลูกอ๊อง

แผลจะหายภายใน 7 วัน แนะนำไม่ให้แผลโดนน้ำก่อนในระยะ 7 วันแรก โดยทั่วไปภาวะแทรกซ้อนต่ำ และเป็นหัตถการที่ใช้เวลาน้อย ไม่เกิน 20-30 นาที และทำภายใต้การดูแลของวิสัญญีแพทย์ ซึ่งจะคอยดูแลไปตลอดการทำหัตถการ มีความปลอดภัยสูง ไม่มีความเจ็บปวดในขณะทำ หลังทำหัตถการสามารถกลับไปทำงานได้ตามปกติ สามารถกินยาแก้ปวดแผล และจำเป็นต้องกินยาปฏิชีวนะเพื่อป้องกันการติดเชื้อ

โดยทั่วไปแล้ว การผ่าตัดนำอสุจิก่อนนั้นถือว่าเป็นกระบวนการที่ปลอดภัย ช่วยให้ผู้มีบุตรยากมีความหวัง และมีทางเลือกมากขึ้นในการรักษา แต่ทั้งหมดนี้จำเป็นต้องอาศัยเทคโนโลยีขั้นพื้นฐานสนับสนุน คือ การปฏิสนธิในอกร่างกาย (ICSI) และการเลี้ยงตัวอ่อนในระยะบลาสโตซิสต์ รวมด้วย